VÄRLDSBÖNDAGEN

”Förenade i bön för rättvisa och fred”

1 Sam 2:1 – 10 & Luk 1:39 – 55

Framtaget av Världsböndagens internationella kommitté (WDPIC)

Den 5 mars 2027

Bibelstudium

SYFTE

Genom våra förenade böner har vi gjort Guds längtan efter rättvisa och fred synlig över hela jorden. Våra hundra år av lyhörd bön och handling i bön har gjort oss delaktiga i Guds förvandlande arbete. Vi firar kvinnors glädjefyllda möten över generationer – från Hanna och Maria till de kvinnor som startade en böndag för världen 1887, till dem som etablerade Världsböndagen 1927, till dagens globala systerskap.

Hundraårsjubileet 2027 innebär inte att vi firar vår begynnelse. I stället firar vi jubileet som en betydelsefull milstolpe i en mycket större ström av troget vittnesbörd, som flödar genom historien. Våra böner förenar sig med den tidlösa kör som överskrider gränser då den sjunger om en Gud som förvandlar världen. När vi samlas känner vi Elisabets och Marias glädje – en bekräftelse på att något nytt, som bär med sig liv och hopp, gror inom vår rörelse. I hundra år har vår rörelse vägrat låta sig tystas eller bli missmodig, trots världskrig och tider av djup konflikt. När vi nu förenar oss med sången inför våra kommande hundra år, fortsätter vi engagera oss i att skapa platser där rättvisa kan blomstra och fred slå rot.

Inledande bön

Vi upphöjer ditt namn, du livets Gud. Du är en Gud för änkor och föräldralösa, för de fattiga och barnlösa. Tack för att du ser och har omsorg om de mest utsatta genom alla tider.

Såsom en flod, flödande genom tiden, förbinder trogna kvinnors böner oss över århundraden och generationer. Du våra förfäders Gud och vår framtids Gud, vi tackar dig för Hanna och Maria, vars sånger fortsätter flöda in också i våra liv idag, och kallar oss till bön och handling.

När vi nu studerar ditt Ord, led våra hjärtan så att vi kan förstå och känna din närvaro i våra liv. Hjälp oss i vår kamp, vår rädsla, vår oro och hjälp oss att se hur du kallar oss in i en framtid där rättvisa och fred kan blomstra. Amen.

Introduktion

Då vi 2027 firar Världsböndagens hundraårsjubileum, befinner vi oss i en värld som alltjämt ivrigt längtar efter rättvisa och fred. I ett hundra år har kvinnor över hela jordklotet förenats i bön, som överskridit nationella, kulturella och konfessionella gränser. Våra böner har gjort Guds längtan efter rättvisa och fred synlig över hela jorden, och ändå måste vårt arbete fortsätta.

Under de hundra åren av troget vittnesbörd har Världsböndagen haft intentionen att läsa Bibeln utifrån ett globalt perspektiv och kvinnors erfarenheter. Vi har upptäckt att när kvinnor från olika kulturer och sammanhang studerar Skriften tillsammans, framträder nya insikter som kanske annars inte skulle framkommit. När vi närmar oss vårt hundraårsjubileum, fortsätter vi denna tradition av kontextuell bibelläsning och låter våra olika erfarenheter gå i dialog med de gamla texterna.

Vi lever i en tid av fortsatt ojämlikhet och konflikt. Många kvinnor drabbas fortfarande av diskriminering, könsbaserat våld, ekonomisk orättvisa och utestängande från beslutsfattande processer.[1] Nationer förblir delade av både synliga och osynliga gränser. Förändringar i omvärlden hotar de mest utsatta samhällena först. De mäktiga förblir ofta på sina troner, medan de ringa kämpar för att bli hörda.

Trots allt detta har våra böner envist pågått i ett hundra år. Genom världskrig, pandemier, politiska uppror och ekonomiska kriser har troende kvinnor aldrig upphört att samlas för att be för en bättre värld. Denna kontinuitet påminner oss om de bibliska kvinnor, vars sånger i tro alltjämt ger genklang inom oss idag – Hanna och Maria, vars röster höjdes till lovsång och profetia i utmanande tider.

Dessa två kvinnor, åtskilda av århundraden men förenade i tro och handling, erbjuder oss djup visdom när vi nu firar vår betydelsefulla milstolpe. Deras sånger avslöjar en Gud som ser dem som samhället ignorerar, som lyfter upp de svaga, som står upp för de marginaliserade och som arbetar genom förment obetydliga människor för att förvandla världen. Medan vi studerar deras ord, förenar vi oss med den tidlösa kör som överskrider gränser och sjunger om en Gud som kommer med rättvisa och fred.

Bakgrund: Hanna och Maria i sina sammanhang

Hannas berättelse

Hanna levde på domartiden, omkring 1100 f Kr, en period präglad av politisk instabilitet, våld och moraliskt förfall. Hennes berättelse börjar med personligt lidande, sprunget ur starka, sociala maktstrukturer och kvinnors marginaliserade plats i dåtidens samhälle.

Hanna var Elkanas första hustru. Hon var djupt älskad av sin make men kunde inte få barn, vilket var förenat med stor skam i ett samhälle där en kvinnas värde ofta mättes utifrån hennes

[1] För mer information om kvinnor, fred och säkerhet globalt, se https://www.unwomen.org/en/articles/facts-and-figures/facts-and-figures-women-peace-and-security

fertilitet. Hannas rival, Peninna (Elkanas andra hustru), hade flera barn och retade och förödmjukade ständigt Hanna för hennes barnlöshet. Vid familjens årliga vallfart till Shilo för att tillbe Herren, grät Hanna varje gång och vägrade äta. Hennes lidande var både personligt och socialt. Hennes sorg gällde både hennes ouppfyllda längtan och det stigma som lades på henne av samhället.

Hannas berättelse avslöjar komplexa, underliggande sociala strukturer. Trots att hon var den första hustrun och mer älskad av sin make, försatte hennes oförmåga att få barn henne i en sits av socialt utanförskap och skam. Hon blev utstött på grund av att hon misslyckats uppfylla moderskapets samhälleliga norm. Dessutom stod Hanna inför en osäker framtid. Hon var mycket yngre än Elkana och skulle troligen överleva honom, och utan en son skulle hon bli en samhällsmedborgare i marginalen, med endast ett liv i fattigdom att se fram emot. Hennes oro var alltså inte bara känslomässig, utan också ekonomisk och social. Utan barn hade Hanna ingen säkerhet, ingen röst i samhällets beslutsfattande, inget skydd inför sin utsatta framtid.

Hanna var en kvinna med en grundmurad tro och vägrade att passivt acceptera sin situation. Hellre än att duka under av förtvivlan, beslutade hon sig för att tala ut om saken med Gud i bön. Skriften berättar att Hanna i sin djupa sorg gråtande bad till Herren (1 Sam 1:10). Denna bön i djup kris vittnar om att Hanna kämpade för sin faktiska överlevnad och värdighet i en värld som inte hade plats för en barnlös kvinna.

I förtvivlan bad Hanna en brinnande bön i templet, och lovade överlämna barnet till tjänst inför Herren, om Herren skulle bönhöra henne. Översteprästen Eli misstog hennes tysta, lidelsefulla bön för berusning – en ironisk misstolkning, som visar på hur kvinnors äkta uttryck för tro ofta missförstås, förvanskas och misstolkas av dem som har makt. Också Elkanas älskliga fråga – ”Är inte jag mer för dig än tio söner?” – avslöjar hans oförmåga att fullt ut förstå Hannas situation utifrån hennes perspektiv. Han förstod helt enkelt inte hur det var att vara kvinna i dåtidens samhälle, och stå inför en framtid i marginalisering och fattigdom.

Bön får en speciell intensitet i tider av lidande eller kris, då tilliten till Guds hjälp blir avgörande för överlevnaden. Hannas bön var både djupt personlig och djupt teologisk. Ja, hon önskade ett barn för egen del, men hon insåg också att hennes själs djupaste önskan gick hand i hand med Guds avsikter. Hon bad inte bara om en privat välsignelse, utan erbjöd sig att vara medarbetare i Guds arbete i världen.

Gud hörde Hannas bön och gav henne en son, som hon gav namnet Samuel (”Gud har hört”). Efter det att hon slutat amma honom tog Hanna, i enlighet med sitt löfte, med sig Samuel till templet, för att han skulle tjäna Gud under Elis ledning. Genom sin trofasthet blev denna till synes obetydliga kvinna från en obemärkt familj mor till en av Israels största ledare. Hannas beslut och mod förändrade inte bara hennes eget liv utan hela riktningen för hennes folks historia. Hennes lovsång, återgiven i 1 Sam 2:1 – 10, rör sig bortom hennes eget liv och blir till en mäktig förkunnelse av Guds person och rättvisa.

Marias berättelse

Mer än ett millennium senare, i en liten galileisk by under romersk ockupation, fick en ung kvinna vid namn Maria ett oväntat, gudomligt besök. Ängeln Gabriel tillkännagav att hon skulle bli med barn och föda en son, som skulle komma att kallas den Högstes Son. Till skillnad från Hanna,

som länge förtvivlat längtat efter barn, hade Maria inte sökt den sortens ansvar. Såsom ogift kvinna (troligen tonårig), försatte en graviditet henne i en farlig sits. Hon riskerade inte bara att hennes egen familj skulle skambeläggas, och satte sin trolovning med Josef i fara. Potentiellt kunde hela hennes liv stå på spel i ett samhälle där straffet för förmodat äktenskapsbrott skulle kunna bli stening.

Vi kan bara föreställa oss virrvarret av känslor i Marias hjärta – rädsla, förvirring, undran och kanske till och med vrede. Hennes livsplaner kastades plötsligt över ända och hennes framtid blev osäker. Trots dessa överväldigande känslor svarade Maria med anmärkningsvärd tro: ”Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38). Detta var inte bara ett stilla accepterande utan ett modigt antagande av en farlig kallelse, i full vetskap om riskerna hon skulle komma att stå inför.

Marias ”ja” till Gud måste förstås inte bara som andlig lydnad, utan som förkroppsligad, riskfylld, kostsam överlåtelse. Hennes graviditet skulle bringa skam inte bara över henne själv utan över hela hennes familj, och potentiellt äventyra hela deras sociala ställning och ekonomiska trygghet. I samhällen där rykte och heder bestämmer tillgång till resurser och relationer, hotade Marias situation alla som fanns runt omkring henne. Ändå litade hon på att Gud ser och ger värdighet åt dem som samhället ignorerar och dömer.

Kort efter bebådelsen skyndade Maria sig iväg för att besöka sin släkting Elisabet i Juda bergsbygd. Det var inget vanligt besök. Maria hade angelägen orsak att söka upp Elisabet. För det första hade ängeln specifikt kallat Elisabets mirakulösa graviditet för ett tecken. Om en så omöjlig sak kunde hända en äldre kvinna, kunde Maria kanske bättre förstå sin egen omöjliga situation. För det andra erbjöd Elisabets hem säkerhet. Eftersom hon var hustru till prästen Sakarias, hade Elisabet och hennes hem en respekterad ställning. Den skulle tillfälligt kunna skydda Maria, medan hon försökte förstå vad som höll på att hända. För det tredje, och kanske allra viktigast, behövde Maria någon som kunde förstå och tro på henne – en pålitlig person att anförtro sig åt, som kunde tjäna som säker hamn i stormen.

Vi måste motstå frestelsen att romantisera den bibliska berättelsen. Tiderna var svåra, resurserna begränsade. Marias resa till Elisabets hem måste ha varit svår och potentiellt farlig för en ung kvinna som reste ensam. Besöket var inte bara ett fridfullt helgbesök, utan en desperat flykt till en fredad plats, tills Josef hade fått ta emot det änglabesök som skulle övertyga honom om att stanna hos Maria.

När Elisabet hälsade Maria, sparkade hennes ofödda barn (Johannes Döparen) till i livmodern, och fylld av helig Ande välsignade Elisabet Maria. Detta ögonblick av erkännande och solidaritet mellan kvinnor från olika generationer, gav Maria utrymme att hitta sin egen röst. För första gången sedan ängelns besök, fick Maria ta emot bekräftelse och förståelse. Elisabets erkännande förvandlade Marias rädsla till profetisk klarhet. En äldre kvinna skapade utrymme för en yngre kvinnas röst. Hon bekräftade i stället för att tysta, erkände att det som hände var Guds verk i stället för att fördöma det som en skandal. Rädslan i Marias hjärta började förvandlas till styrka och klarhet. Hennes svar, känt som Magnificat (Luk 1:46 – 55) tar upp många teman från Hannas sång och avslöjar Marias djupa förståelse av Skriften och profetisk tradition.

Det är viktigt att notera att Hanna sjöng sin profetiska sång i den centrala helgedomen (tabernaklet), medan Maria sjöng sin profetiska sång i Elisabets hem. Detta skifte från institution till hemmiljö, står i samklang med hur gudstjänst och profetiskt vittnesbörd skulle komma att utvecklas under den första kristna tiden. Vid sidan av formella helgedomar, blev hem viktiga centra för gudstjänst.

Mötet mellan Elisabet och Maria visar på kraften i generationsöverskridande relationer mellan kvinnor. Vår förmåga och vår möjlighet att tala sanning är djupt förbundna med det samhälle som omger oss. Elisabet, som representerar en äldre kvinnas visdom och erfarenhet, skapar utrymme så att Maria, den unga profeten, kan höja sin röst. Hon avfärdar inte Marias erfarenhet som omöjlig, eller fördömer hennes situation som skamlig. I stället välsignar hon Maria och bekräftar att Gud verkar i hennes liv.

Denna dynamik speglas i det som händer under Världsböndagen, då kvinnor i olika åldrar, från olika kulturer och med olika erfarenheter samlas för att studera Skriften och styrka varandras trosresor. När vi skapar sammanhang där kvinnor får möjlighet att uttala sin sanning utan rädsla för att bli dömda, där olika generationer bekräftar varandra snarare än tävlar mot varandra, blir de som Elisabets hem – fredade platser där profetiska röster kan framträda.

Textstudium

Observera att detta bibelstudium innehåller många frågor för reflektion och diskussion. Känn er fria att svara på så många eller så få frågor som den tid ni har till förfogande tillåter. Några grupper kanske väljer att träffas flera gånger för att kunna arbeta igenom hela bibelstudiet.

Detta bibelstudium inbjuder oss att sätta oss in de gamla texterna, samtidigt som vi tar med oss våra egna frågor och erfarenheter in i samtalet. När vi läser Hannas och Marias sånger, skapar vi dialog mellan deras kontext och vår, och låter deras ord kasta ljus över vår nutida kamp för rättvisa och fred. Ett sådant kontextuellt läsande hjälper oss till nya insikter, som berör både vårt eget liv och vårt sammanhang.

1. Iakttagelse: Vad säger texterna?

Läs båda texterna högt, gärna med olika röster för Hanna och Maria. Kanske kan ni låta texterna läsas av kvinnor i olika åldrar, för att betona samhörighetsaspekten mellan generationerna.

1 Sam 2:1 – 10

Så bad Hanna: ”Mitt hjärta jublar över Herren, jag kan bära huvudet högt. Jag kan skratta åt mina fiender i glädje över att du räddar mig. 2 Ingen är helig som Herren, det finns ingen utom du, ingen klippa är fast som vår Gud. 3 Sluta upp med ert stolta skryt, spara de fräcka orden, ty Herren är en Gud som vet allt, han väger varje gärning. 4 Hjältarnas båge är bruten, men de svaga rustas med ny kraft. 5 De som var mätta måste slava för brödet, de som hungrade vilar från mödan. Sju söner får den ofruktsamma, medan den barnrika vissnar bort. 6 Herren dödar

och ger liv, leder ner i dödsriket och räddar därifrån. 7 Herren gör fattig och han gör rik, han förnedrar och han upphöjer. 8 Den hjälplöse reser han ur gruset, den fattige lyfter han ur dyn. Han ger dem rum bland furstar och låter dem trona på hedersplats. Ty jordens fästen tillhör Herren, på dem har han lagt jordens rund. 9 Herren skyddar sina trognas steg, men de onda går under i mörkret, av egen kraft lyckas ingen. 10 Herrens fiender krossas när den Högsta dundrar i himlen. Herren dömer jordens alla länder, åt sin konung ger han styrka, lyfter högt sin smordes spira.

Luk 1:39 – 55

39 Några dagar efteråt gav sig maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; 40 hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. 41 När Elisabet hörde Marias hälsning sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. 42 Hon ropade med hög röst: ”Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. 43 Hur kan det hända mig att min herres mor kommer till mig? 44 När mina öron hörde din hälsning sparkade barnet till i mig av fröjd. 45 Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.” 46 Då sade maria: ”Min själ prisar Herrens storhet, 47 min ande jublar över Gud, min frälsare: 48 han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna. Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig: 49 stora ting låter den Mäktige ske med mig, hans namn är heligt, 50 och hans förbarmande med dem som fruktar honom varar från släkte till släkte. 51 Han gör mäktiga verk med sin arm, han skingrar dem som har övermodiga planer. 52 Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa. 53 Hungriga mättar han med sina gåvor, och rika skickar han tomhänta bort. 54/55 Han tar sig an sin tjänare Israel och håller sitt löfte till våra fäder: att förbarma sig över Abraham och hans barn, till evig tid.”

Diskussionsfrågor:

1. Vilka ord eller fraser lägger ni speciellt märke till i de båda texterna? Finns det några ord eller fraser som på ert eget språk har speciell innebörd?
2. Vilka likheter mellan Hannas sång och Marias Magnificat lägger ni märke till?
3. Vilka olikheter mellan de två sångerna observerar ni?
4. Båda sångerna rör sig från personlig erfarenhet till bredare samhällsfrågor. Hur uttrycks detta i texterna?
5. Vilka insikter om Hannas och Marias relation till Gud ger sångerna oss? Hur visar deras ord på deras förståelse av vem Gud är?
6. Vad lär oss sångerna om:
   a. Guds person?
   b. Guds handlande i världen?
   c. Relationen mellan Gud och dem som är marginaliserade?
   d. Kvinnors roll i Guds frälsningsverk?
7. Vad lägger ni märke till i mötet mellan Maria och Elisabet? Hur skapar detta möte mellan generationer utrymme för Marias profetiska röst?

8. Notera hur båda kvinnorna talade om Guds rättvisa som om den redan var verklighet, även om orättvisa fortfarande rådde. Vad lär vi oss av detta profetiska perspektiv?

2. Tolkning: Hannas och Marias sånger i dialog med vår värld

A. Att förstå deras relation till Gud

1. Hanna beskriver Gud som sin ”Klippa” medan Maria kallar Gud för sin ”Frälsare.” Vad säger dessa bilder om hur de upplevde Gud i sina liv?
2. Hur gav deras relation till Gud dem mod att tala så djärvt, trots deras utsatta positioner i samhället?
3. Hos båda kvinnorna kan vi se det som någon benämnt ”rörelsen från att vara ödmjuka tjänare som får personliga gåvor till att bli offentliga vittnen om Guds nåd.” Hur märks denna förvandling i deras berättelser?
4. Bön har definierats som ”en form av förening med Gud, med begäran, lovsång och tacksägelse, vilken kan tänkas, talas, reciteras eller sjungas.” Hur utvecklar Hannas och Marias sånger vår förståelse för vad bön kan vara?

B. Att lära av deras sånger och berättelser

1. Båda sångerna beskriver hur Gud kastar om ordningen mellan de mäktiga och de utsatta. Hur hänger denna vision samman med vårt tema ”Förenade i bön för rättvisa och fred”?
2. Hanna rörde sig ”bortom sitt eget liv till att förstå Herrens handlande i ett större perspektiv.” Hur syns samma rörelse i Marias sång?
3. Både Hanna och Maria talar om hur Gud omfördelar de ekonomiska resurserna, så att de hungriga blir mättade, de rika sänds iväg tomhänta och de som var mätta måste slava för bröd. Vad skulle en sådan ekonomisk omfördelning innebära i ert sammanhang? Vad innebär det att båda kvinnorna förkunnar att Gud aktivt ingriper för att omfördela resurser och makt?
4. Båda kvinnornas sånger återspeglar Psaltaren 113, som talar om hur Gud lyfter upp den fattige ur dyn och ”ger den ofruktsamma ett hem som lycklig mor till söner.” Hur kan denna psalm ha format deras förståelse av hurdan Gud är?
5. Marias sång återspeglar Hannas tvärs igenom generationerna och visar på kontinuitet i kvinnors profetiska vittnesbörd. Hur kan Världsböndagens hundraåriga historia fortsätta denna tradition?
6. Hanna förklarar att ”av egen kraft lyckas ingen” (v 9). Detta utmanar världens antagande att makt erhålls genom militär styrka och kraft. Hur hänger denna vision ihop med kvinnors försök att skapa rättvisa och fred? Vad betyder det att både Hanna och Maria ropar ut att Guds makt är annorlunda än världslig makt?
7. Reflektera över de olika platser där sångerna framfördes – Hannas i tabernaklet (institution) och Marias i Elisabets hem (hemmiljö). Vad kan detta lära oss om var och hur vi kan be och vittna?

C. Att förena personlig bön och bön för det allmänna

1. Hur kan vi följa Hannas och Marias exempel att börja med personlig tacksägelse och sedan öppna upp för bredare rättvisefrågor?
2. Båda kvinnorna var redo att gripa tillfället när det kom. Hur kan vi förbereda oss så att vi är redo för de tillfällen Gud sänder i vår väg?
3. Både Hanna och Maria handlade när tillfälle uppstod. Vilka konkreta steg tror ni att Gud kan kalla er eller ert sammanhang att ta nu?
4. Hur har bön uppehållit er och ert sammanhang under svåra tider, precis som den uppehöll Hanna och Maria?

3. Diskussion: Att förena med vårt tema

Avsluta samtalet med att sammanfatta vad temat ”Förenade i bön för rättvisa och fred” betyder i ljuset av Hannas och Marias sånger. Reflektera över följande frågor:

1. Vad lär oss Hanna och Maria om bönens makt att både frammana en vision av och skapa en mer rättvis värld?
2. Hanna och Maria bad inte bara om tröst i sina svåra omständigheter. De bad böner som förkunnade Guds rättvisa och krävde konkret förändring. Hur utmanar eller tröstar sångerna oss när vi möter orättvisa och våld i vår egen tid?
3. Hur kan Hannas och Marias exempel inspirera oss att höja våra egna röster för rättvisa och fred?
4. Vad innebär det för oss att vara ”förenade i bön” över generationer, olika kulturer och samfund, precis som dessa kvinnor förenades över tiden? Hur uttryckte Elisabet och Maria denna samhörighet?
5. Både Hanna och Maria levde i strukturer som marginaliserade dem. Ändå förkunnade de en Gud som kastar orättvisa maktstrukturer över ända. Vilka strukturer i vår värld skulle behöva kastas omkull av Gud?
6. Båda kvinnorna visar på att en kvinnas röst är betydelsefull och kan leda till förändring. Hur kan vi få kvinnors röster att ljuda starkare i vårt samhälle?
7. Dessa kvinnors sånger ser tillbaka på Guds trofasthet och framåt mot Guds löften. När vi firar vårt hundraårsjubileum, hur kan vi på liknande sätt hedra det som varit, samtidigt som vi omfamnar vår framtid?

Tillämpning: Att sätta sig i rörelse mot handling i bön

Deltagarna kan välja en eller flera av följande aktiviteter:

Individuell reflektion

Låt dig inspireras av Hanna och Maria och skriv din egen bön eller sång, som tar upp en rättvisefråga i ditt lokala sammanhang. Försök röra dig från personlig erfarenhet i riktning mot bredare samhällsfrågor, så som de gjorde. Du kan börja med att tacka för Guds närvaro i ditt eget liv och sedan fortsätta med att tala om Guds längtan efter rättvisa i ditt samhälle eller nation. Likt Hanna och Maria, var inte rädd att benämna de specifika förändringar du längtar efter: Vem behöver lyftas upp? Vilka orättvisa maktstrukturer behöver rivas ner? Vem är hungrig och behöver få äta sig mätt?

Dialog mellan generationerna

Skapa möjlighet för yngre och äldre kvinnor i ditt sammanhang att dela sina erfarenheter av tro och samhällsengagemang med varandra. Detta kan ske genom:

- Strukturerat samtal, där kvinnor från olika generationer intervjuar varandra
- Kreativa projekt, där kvinnor delar sina berättelser genom konst, musik eller poesi
- Mentorskap, där äldre kvinnor paras ihop med yngre
- ”Vishetscirklar”, där kvinnor i alla åldrar delar med sig av vad de har lärt om tro och rättvisa

Elisabet skapade en fredad plats för Maria, när hon var som mest sårbar, och bekräftade hennes kallelse medan andra kanske skulle ha fördömt henne. Hur kan äldre kvinnor skapa sådana fredade platser idag? Hur kan yngre kvinnor, likt Maria, få mod att frambära sin profetiska sanning? Hur kan ni skapa utrymme för kvinnor från olika generationer att känna igen och bekräfta varandras gåvor?

Sammanbindande tidslinje

Skapa en visuell tidslinje som sammanbinder Hannas och Marias berättelser med Världsböndagens hundraåriga historia och med ert lokala sammanhangs engagemang i bön och rättvisearbete. Inkludera:

- Huvudpunkter i den bibliska historien (Hannas sång, Marias Magnificat)
- Viktiga händelser i Världsböndagens historia
- Betydelsefulla händelser i ert lokala sammanhangs arbete för rättvisa
- Personliga berättelser eller familjeberättelser om tro och samhällsengagemang

Hur passar ert sammanhangs berättelse in i den större berättelsen om Guds verk genom trogna kvinnor? Vilka större förändringar har ni bevittnat eller deltagit i? När har ni sett de hungriga bli mättade, de ringa lyftas upp, de mäktiga störtas från sina troner?

Kreativa uttryck

- Skapa en dialog mellan Hanna och Maria, som om de kunde mötas över tiden. Vad skulle de säga till varandra? Vad skulle de säga till kvinnor som tror idag?
- Utarbeta ett drama eller lästeater (teaterform där deltagarna läser direkt ur manus; *översättarens anm*) av deras berättelser
- Komponera musik eller leta fram existerande sånger som återspeglar teman från deras sånger
- Skapa visuell konst (målning, kollage, skulptur) som skildrar de teman av förändring och rättvisa som finns i deras sånger
- Skriv poesi som är inspirerad av deras profetiska röster

Engagemang för ekonomisk rättvisa

Hanna och Maria proklamerar båda Guds engagemang för ekonomisk rättvisa – att mätta de hungriga, sända iväg de rika tomhänta, kasta om de rikas och de fattigas tillgångar. Såsom grupp, identifiera en specifik ekonomisk orättvisa i ert samhälle – kanske relaterad till kvinnors lön, tillgång till egendom eller resurser, osäker mattillgång, bostäder eller exploatering av arbetare. Låt Hannas initiativ och Marias mod inspirera er till att reflektera över:

- Hur skulle ekonomisk omfördelning se ut i er specifika kontext? Vem skulle bli upprest? Vilka strukturer skulle behöva förändras?
- Vilken konkret handling skulle er grupp kunna utföra för att lyfta fram denna orättvisa?
- Hur kan ni höja era röster för att påtala ekonomisk ojämlikhet?

Vidare engagemang för rättvisa

Låt er inspireras av teman i Hannas och Marias sånger och identifiera en konkret handling som er grupp skulle kunna utföra det kommande året, för att påtala fall av orättvisa eller konflikt i ert samhälle. Reflektera över:

- Att försvara kvinnors rättigheter och jämlikhet mellan könen
- Att understödja olika insatser för att hjälpa dem som lever i fattigdom
- Att arbeta för fred i konfliktområden
- Att lyfta fram frågor som specifikt berör kvinnor och barn
- Att skapa trygga platser där de marginaliserades röster blir hörda
- Att utmana strukturer eller politiska beslut som koncentrerar rikedom och makt till några få
- Att stå upp i solidaritet med dem vars röster tystas eller ignoreras

Kom ihåg att små, modiga handlingar kan ändra historien. Hanna gick till templet för att be när hon inte hade någon annanstans att vända sig. Maria reste till Elisabets hem när hon behövde stöd. Vilket är det första steg ni skulle kunna ta i ert sammanhang?

Slutsats

När vi firar Världsböndagens hundraårsjubileum, påminner Hanna och Maria oss om att våra förenade böner inte bara är ord utan ett kraftfullt tillkännagivande av hur Guds rättvisa bryter in i vår värld.

Likt dessa trogna kvinnor är vi kallade att modigt sjunga om världen sådan den borde vara, även om verkligheten runt omkring oss ännu inte är sådan.

Båda kvinnorna visar oss att bön får en speciell intensitet i tider av lidande eller kris. De formar sina känslor till böner som ser tillbaka på Guds trofasthet i det förgångna och framåt mot Guds löften för framtiden. Båda kvinnorna rör sig bortom sina personliga omständigheter och reflekterar över Guds övergripande handlande i världen.

Hanna och Maria visar på att uthållig bön och beredskap att gripa tillfället när det ges kan leda till förvandling. De visar oss att en kvinnas röst har betydelse och kan leda till förändring. Deras berättelser ger oss mod att höja våra egna röster och att tala djärvt om Guds längtan efter rättvisa och fred.

När kvinnor som tror förenar sina röster över generationer och nationer, blir Guds förvandlande makt synlig. Hannas och Marias sånger fortsätter att ge eko genom århundradena, och inbjuder oss att bli en del av deras kör, och förkunna en Gud som lyfter upp de ringa, mättar de hungriga med sitt goda och kommer med fred till en värld som plågas av konflikter.

Må vårt nästa århundrade i bön föra oss ännu närmre den rättvisa och fredliga värld som Hanna och Maria föreställde sig – den värld som Gud lovar och som hela skapelsen längtar efter.

Avslutande bön

Kärlekens Gud, du är vår tillflykt genom det som varit, nuet och framtiden. Tack för Hannas och Marias vittnesbörd i de sånger som har strömmat som en flod genom århundraden och burit hopp och mod till oräkneliga kvinnor.

Tack för att du arbetar genom de mest utsatta och ödmjuka i världen. Du kallar oss att inte bara ta emot personliga gåvor, utan också höja våra röster till offentligt och profetiskt vittnesbörd.

Hjälp oss att höra din röst och förstå vad vi behöver göra. Ge oss mod att ta också det lilla steget, och hjälp oss att vara öppna för de tillfällen du sänder i vår väg.

Tack för dessa hundra år då kvinnor förenats i bön. När vi nu blir en del av denna strömmande flod av tro, välsigna varje liten handling som vi gör för dig och andra. I Skaparens, Befriarens och Livgivarens namn. Amen.

Översättares anmärkning: Bibeltexterna är återgivna ur Bibel 2000.

Copyright © 2025 World Day of Prayer International Committee, Inc.

“**Förenade i bön för rättvisa och fred**” har tagits fram av Världsböndagens internationella kommitté, för gudstjänst och undervisande aktiviteter under Världsböndagens (WDP) årliga firande 2027. Material till WDP utvecklas för exklusivt användande i de program som under Världsböndagen anordnas av nationella eller lokala kommittéer och deras samarbetsorganisationer. Material från WDP 2027 får inte mångfaldigas för annat ändamål utan tillstånd av Världsböndagens internationella kommitté (WDPIC).

Begränsade rättigheter till mångfaldigande beviljas i följande fall: Materialet till bibelstudium, gudstjänst, Telling the Story, barnens program, konst och artistisk framställning samt sånger komponerade för WDP och foton *får* mångfaldigas – tryckt eller digitalt – för WDP:s aktiviteter i församlingar och grupper, om adekvat tillstånd givits. Det är tillåtet för WDP:s nationella och regionala kommittéer att förfoga över resursmaterialet för ändamål som rör WDP:s program.

Endast WDP:s nationella kommittéer som är kopplade till WDPIC får göra hela eller delar av resursmaterialet tillgängligt online. Kommittéer som gör material tillgängligt online, måste försäkra sig om att grupper och individer som får tillgång till materialet online är ansvariga inför kommittén.

De sånger som är föreslagna för gudstjänsten och barnens program inkluderar information om copyright från utgivarna. Tillstånd att mångfaldiga eller översätta sångerna måste erhållas från utgivarna. WDPIC kan endast ge tillstånd till mångfaldigande eller översättning av de sånger som ursprungligen komponerats för WDP:s program.

Alla kollekter eller andra insamlade medel kopplade till WDP:s aktiviteter måste rapporteras till WDP:s kommittéer.

För ytterligare information, vänligen kontakta:

World Day of Prayer International Committee

475 Riverside Drive Room 729

New York, NY, 10115, USA

admin@worlddayofprayer.net – http://worlddayofprayer.net